

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO - GORANSKA ŽUPANIJA

GRAD RIJEKA
Gradonačelnik

KLASA: 023-01/12-03/645
URBROJ: 2170/01-15-00-12-2
Rijeka, 7. prosinca 2012.

GRADSKO VIJEĆE GRADA RIJEKE
N/p predsjednice,
gospođe Dorotee Pešić-Bukovac

PREDMET: Odgovor na pitanje člana Gradskog vijeća Grada Rijeke mr.sc. Vesne Buterin

Članica Gradskog vijeća **mr.sc. VESNA BUTERIN** je, na 32. sjednici Gradskog vijeća Grada Rijeke održanoj 22. studenoga 2012. godine, *iznijela da u Rijeci niz godina propada gospodarstvo i industrija što je vidljivo svakom građaninu i tako lošu stvarnost ne može promijeniti nikakva statistika ili pokazatelji. Vezano uz to, napomenula je da će i Tvornica RIO Rijeka preseliti svoje pogone izvan granica Rijeke, a na tom će se mjestu, temeljem Izmjena prostornog plana i Generalnog urbanističkog plana, teren prenamijeniti i nakon toga prodavati po vrlo visokim cijenama. Na tom mjestu izgradit će se drugi sadržaji koji na žalost neće pridonijeti zapošljavanju ljudi u proizvodnji ili industriji, niti će stvarati dodatnu vrijednost Gradu Rijeci, a Rijeka će ostati bez jednog proizvodnog pogona.*

Ujedno je spomenula gašenje proizvodnje u Svilnom, zatvaranje Istravina i drugih industrija po kojima je Rijeka bila poznata. Posljedice izgubljenih radnih mjesta u proizvodnji su i nestajanje stanovništva, što dokazuje manji broj stanovnika na popisu 2001. godine, čime propada gospodarstvo i svi ostali sadržaji u Gradu Rijeci koji su time povezani.

Iz navedenih razloga upitala me je što ću ja konkretno poduzeti u vezi toga te da li namjeravam na bilo koji način pokušati zaustaviti propadanje riječkog gospodarstva i u tom smislu promijeniti politiku Grada jer se dosadašnja pokazala pogrešnom?

Odgovarajući na pitanje članice Gradskoga vijeća Grada Rijeke, mr.sc. Vesne Buterin, želim prije svega istaknuti kako podaci kojima raspolažemo ne govore o propasti već naprotiv - o *žilavosti riječkog gospodarstva*. Iz redovitih šestomjesečnih Izvješća koje, kao gradonačelnik, podnosim Gradskom vijeću, vidljivo je da, čak i nepotpuni podaci FINA-e, govore o tome da se riječko gospodarstvo u mnogome promijenilo. Danas to gospodarstvo bitno obilježava kombinacija velikih i malih poduzetnika, a potpuno prevladava privatno vlasništvo. Tijekom devedesetih godina imali smo velik problem nedostatka malih poduzetnika. Tada je počela i stvarna propast velikih riječkih tvrtki čiji se direktori, usprkos političkoj podršci, nisu znali izboriti za nove proizvode, nove tehnologije i nova tržišta. Takvi su primjeri Torpedo, Rikard Benčić ili Tvornica papira. Slučajeve gospodarskih tragedija kao što su Croatia Line, Brodokomerc i Brodomaterijal možemo

samo opisivati kao "strategiju propadanja", što je pravi opis čitavog niza aktivnosti koje su se poduzimale protivno gospodarskom razvoju Rijeke. Podsjećam da smo u tom razdoblju imali i niz slučajeva propasti manjih tvrtki, kao što su Riječka tvornica konopa ili Vulkan. Drugim riječima, čini se da je Rijeka u devedesetima bila naširoko poznata po političkom interveniranju u gospodarstvo.

Danas su srećom vremena političke gospodarske intervencije iza nas, mi danas snosimo posljedice prošlog sustava; s jedne strane velikog sustavnog nemara države, a s druge strane - političke intervencije u gospodarstvu. Nažalost, bombastično najavljivane akcije kao npr. HITRO.hr i druge nisu nam bitno popravile stanje u poduzetništvu, a svjedoci smo toga da sada i stanje u brodograđevnoj industriji moramo ubrzano rješavati jer se u prethodnom razdoblju ništa konkretno nije poduzimalo.

Želim još jednom podsjetiti da živimo u tržišnom sustavu koji se korigira mehanizmima socijalne države. U takvim uvjetima, nemam pravo niti mogućnosti utjecati na poslovne odluke menadžmenta riječkih tvrtki. I stoga kao gradonačelnik razgovaram sa svim upravama koje me žele izvijestiti o svojim planovima ili kojima trebaju dodatne informacije o prostorno-planskoj dokumentaciji i komunalnoj infrastrukturi te ostalim pitanjima koja su u gradskoj nadležnosti. No, nipošto ne želim niti mogu utjecati na odluke poslovnih ljudi ukoliko žele izmjestiti svoju poslovnu aktivnosti na drugu lokaciju ili na područje neke od susjednih lokalnih jedinica jer im to uvjetuju potrebe poslovanja.

Evo i osvrta na niz dodatnih pitanja članice Gradskoga vijeća Vesne Buterin.

Istravino je prodano novim vlasnicima koji su zbog ekonomske krize bili prisiljeni racionalizirati svoju proizvodnju i povezati sa cjelinom tehnološkog ciklusa; u kontaktu smo oko prodaje lokacije Istravina jer na tom mjestu mogu nastati novi gospodarski sadržaji.

Iz pitanja o gašenju proizvodnje na Svilnom, nije jasno na koju se proizvodnju misli. Ukoliko je riječ o nekadašnjoj proizvodnji betonskih elemenata, moram istaknuti da je cijelu lokaciju kupio Jadran galenski laboratorij za proširenje svoje proizvodnje. Grad Rijeka je, sukladno svojim nadležnostima, bio značajan servis tom poduzetničkom poduhvatu JGL - a

RIO neće propasti niti nestati. On će, prodajom neadekvatnih nekretnina koje su prometno problematične, zbog dugogodišnje tromosti HŽ-a, financirati preseljenje na novu lokaciju. Njihovo preseljenje u tzv. riječki prsten ne shvaćam kao gubitak za Rijeku nego naprotiv kao mogućnost daljnjeg razvoja RIO-a kao riječkog brenda.

Stanovnici Rijeke nisu nestali nego se dio mlađih stanovnika iselio na područje okolnih općina i gradova. Naime, Rijeka je stiješnjena na samo 44m² i nema dovoljno raspoloživog prostora za gradnju kojim raspolažu okolne općine i gradovi. No, većina njih i dalje radi, studira, kupuje i zadovoljava čitav niz svojih potreba upravo u Rijeci, a to je ono što je bitno za Rijeku kao središte šire regije. Također, moram podsjetiti da je još sedamdesetih godina bivša Općina Rijeka imala strategiju preseljenja industrije iz grada na područje Kukuljanova, a ta strategija je dovela do osnivanja Industrijske zone. Teritorijalnim ustrojem 1993. godine taj je projekt postao dio teritorija Grada Bakra, a vlasnički udjeli tvrtke su podijeljeni po teritorijalnom ustroju neovisno o prethodno uloženim sredstvima građana Rijeke. No, smatram da je ta strategija bila potpuno ispravna jer je racionalno na jednoj lokaciji izgraditi kompletno potrebnu infrastrukturu uz jaku poveznicu s auto-putem, te uz željezničku vezu s lučkim područjem. Navedene prednosti nije moguće urbanistički i prometno ostvariti na malom području Grada Rijeke, ponajprije radi zbog zemljopisne konfiguracije. Stoga sam i kod razrade projekta Rijeka Gateway inzistirao na tome da se prometni dio iznad Bakra uključi u financiranje u poveznici sa cestom D-404,

kako bi se osigurala brza prometna veza na relaciji riječka luka - Industrijska zona Bakar. Zagovornik sam izgradnje novog poslovno-logističkog centra Miklavja na području Općine Matulji jer je to još jedna velika prednost za razvoj riječke luke i velika ulaganja u prometnu infrastrukturu. Dakle, nije problem u tome što je dio industrije izvan teritorijalnih granica Grada Rijeke jer na tim područjima radi mnogo ljudi koji su stanovnici Rijeke. Poznato je da se lokalna samouprava financira iz poreza na dohodak, a porez na dobit nam je ionako bivša vlada oduzela u korist državnog proračuna.

I na kraju, kao gradonačelnik, činim svakodnevno sve što je u mojoj nadležnosti kako bismo u Rijeku i njezinu okolicu privukli nove investitore, izgradili nove stanove, unaprijedili naše Sveučilište i pomogli brojnim poduzetnicima u njihovim poslovnim planovima.

S poštovanjem,

GRADONAČELNIK
Mr.sc. Vojko Obersnel